

Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

► **B**

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 904/2010

av den 7 oktober 2010

om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri

(omarbetning)

(EUT L 268, 12.10.2010, s. 1)

Ändrad genom:

Officiella tidningen

		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013	L 158	1	10.6.2013
► <u>M2</u>	Rådets förordning (EU) 2018/1541 av den 2 oktober 2018	L 259	1	16.10.2018
► <u>M3</u>	Rådets förordning (EU) 2018/1909 av den 4 december 2018	L 311	1	7.12.2018

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 904/2010

av den 7 oktober 2010

om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri
(omarbetning)

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten, särskilt för gemenskapsinterna transaktioner, och bekämpa mervärdesskattebedrägeri. Här anges särskilt de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska inhämta och utbyta information på elektronisk väg.

2. I denna förordning fastställs villkoren enligt vilka de myndigheter som avses i första stycket ska bidra till att skydda mervärdesskatteintäkter i samtliga medlemsstater.

3. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

4. I denna förordning fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med den särskilda ordning som avses i avdelning XII kapitel 6 i rådets direktiv 2006/112/EG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

Artikel 2

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts enligt artikel 4.1, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete.
- b) *kontaktorgan*: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret, vilket har utsetts till detta av den behöriga myndigheten enligt artikel 4.2 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.
- c) *behörig tjänsteman*: varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han eller hon har behörighet enligt artikel 4.3.

▼ B

- d) *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- e) *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
- f) *gemenskapsinterna transaktioner*: gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.
- g) *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
- h) *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster som ska tas upp i den sammanställning som avses i artikel 262 i direktiv 2006/112/EG.
- i) *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten, enligt artikel 20 i direktiv 2006/112/EG, att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom.
- j) *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som avses i artiklarna 214, 215 och 216 i direktiv 2006/112/EG.
- k) *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen.
- l) *automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan medlemsstat.
- m) *spontant informationsutbyte*: icke-systematiskt lämnande av uppgifter till en annan medlemsstat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran.
- n) *person*:
 - i) fysisk person,
 - ii) juridisk person,
 - iii) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller,
 - iv) någon annan juridisk konstruktion, oavsett hur den är beskaffad eller utformad och oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som utför mervärdesskattepliktiga transaktioner.
- o) *automatiserad åtkomst*: möjlighet att utan dröjsmål få tillträde till ett elektroniskt system för att inhämta viss information.
- p) *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.

▼ B

- q) *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (nedan kallat *CCN*) och Gemensamma systemgränssnittet (nedan kallat *CSI*), vilken unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.
- r) *samtidig kontroll*: samordnad kontroll av skattesituationen för en eller flera beskattningsbara personer som har en anknytning till varandra och som organiseras av minst två deltagande medlemsstater som har gemensamma eller kompletterande intressen.

2. Från och med den 1 januari 2015 ska definitionerna i artiklarna 358, 358a och 369a i direktiv 2006/112/EG också gälla för denna förordning.

Artikel 3

De behöriga myndigheterna är de myndigheter i vars namn denna förordning ska tillämpas, antingen direkt eller genom delegering.

Varje medlemsstat ska senast den 1 december 2010 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet enligt denna förordning och ska därefter utan dröjsmål underrätta kommissionen om eventuella ändringar.

▼ M1

Kroatien ska senast den 1 juli 2013 underrätta kommissionen om sin behöriga myndighet enligt denna förordning och ska därefter underrätta kommissionen om ändringar i enlighet med andra stycket.

▼ B

Kommissionen ska göra en förteckning över alla behöriga myndigheter tillgänglig för medlemsstaterna och offentliggöra denna information i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

1. Varje medlemsstat ska utse ett enda centralt kontaktkontor, som ska tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta. Det centrala kontaktkontoret får även utses till att ansvara för kontakter med kommissionen.

2. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret ska hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

▼B

4. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 28, 29 och 30 ska under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

Artikel 5

När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, ska de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

Artikel 6

Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, ska de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 10 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

*AVSNITT 1****Begäran om information och om administrativa utredningar****Artikel 7*

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall.
2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

▼M2

4. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Den tillfrågade myndigheten ska inleda en administrativ utredning vid behov i samråd med den begärande myndigheten. Om den tillfrågade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

Trots vad som sägs i första stycket får en utredning avseende de belopp som deklarerats eller som borde ha deklarerats av en beskattningsbar person etablerad i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten är belägen i samband med leveranser av varor eller tjänster som utförs av denna beskattningsbara person och som är beskattningsbara i den begärande myndighetens medlemsstat vägras endast av något av följande skäl:

▼ M2

- a) De skäl som föreskrivs i artikel 54.1, efter prövning av den tillfrågade myndigheten i överensstämmelse med en förklaring om bästa praxis i fråga om sambandet mellan denna punkt och artikel 54.1, som ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.
- b) De skäl som föreskrivs i artikel 54.2, 54.3 och 54.4.
- c) Skälet att den tillfrågade myndigheten redan har överlämnat information till den begärande myndigheten om samma beskattningsbara person, som inhämtats genom en administrativ utredning som genomförts för mindre än två år sedan.

Om den tillfrågade myndigheten vägrar att göra en sådan administrativ utredning som avses i andra stycket av de skäl som nämns i leden a och b, ska den ändå förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens medlemsstat.

4a. När de behöriga myndigheterna i minst två medlemsstater anser att en sådan administrativ utredning av de belopp som avses i punkt 4 andra stycket i den här artikeln är nödvändig och inlämnar en gemensam motiverad begäran med tecken eller bevis på att det finns en risk för mervärdesskatteundragande eller mervärdesskattebedrägeri får den tillfrågade myndigheten vägra att utföra denna utredning endast av de skäl som anges i artikel 54.1 b, 54.2, 54.3 eller 54.4. Om den tillfrågade medlemsstaten redan innehar den begärda informationen, ska den tillhandahålla de begärande medlemsstaterna denna information. Om de begärande medlemsstaterna inte är nöjda med den information som tillhandahålls, ska de uppmana den tillfrågade medlemsstaten att gå vidare med den administrativa utredningen.

Om den tillfrågade medlemsstaten så begär, ska tjänstemän som bemyndigats av de begärande myndigheterna delta i den administrativa utredningen. Sådana administrativa utredningar ska genomföras gemensamt samt med ledning av och i enlighet med lagstiftningen i den tillfrågade medlemsstaten. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna ska få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän och ska, i den utsträckning det är tillåtet enligt den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning för dess egna tjänstemän, ha möjlighet att ställa frågor till beskattningsbara personer. Tjänstemännen från de begärande myndigheterna får utöva sina kontrollbefogenheter i det enda syftet att utföra den administrativa utredningen.

Om den tillfrågade medlemsstaten inte har begärt tjänstemän från de begärande medlemsstaterna, ska tjänstemän från en eller flera av de begärande medlemsstaterna ha möjlighet att närvara vid den administrativa utredningen och utöva de befogenheter som omfattas av artikel 28.2, i den mån villkoren enligt nationell lagstiftning i den tillfrågade medlemsstaten är uppfyllda. I varje fall ska tjänstemän från en sådan begärande medlemsstat ha möjlighet att närvara för samråd.

Om tjänstemän från de begärande medlemsstaterna måste delta eller närvara, får den administrativa utredningen genomföras endast när sådant deltagande eller sådan närvaro för den administrativa utredningens syften har säkerställts.

▼B

5. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 8

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 7 ska översändas med hjälp av ett standardformulär, som ska antas enligt förfarandet i artikel 58.2, utom i de fall som avses i artikel 50 eller i undantagsfall då begäran innehåller en förklaring till varför den begärande myndigheten anser att standardformuläret inte var lämpligt.

Artikel 9

1. Den tillfrågade myndigheten ska på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar ska tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

*AVSNITT 2****Tidsfrist för att lämna information****Artikel 10*

Den tillfrågade myndigheten ska lämna den information som avses i artiklarna 7 och 9 så snart som möjligt och senast tre månader efter den dag då begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, ska tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 11

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 10.

Artikel 12

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, ska den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och om när den räknar med att kunna svara.

▼B

KAPITEL III
INFORMATIONsutBYTE UTAN FÖREGÅENDE BEGÄRAN

Artikel 13

1. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat ska utan föregående begäran vidarebefordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:

- a) Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och den information som tillhandahålls av ursprungsmedlemsstaten är nödvändig för kontrollsystemets effektivitet i destinationsmedlemsstaten.
- b) Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskatte­lagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.
- c) Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten.

2. Informationsutbytet utan föregående begäran ska antingen vara automatiskt, i enlighet med artikel 14, eller spontant, i enlighet med artikel 15.

▼M2

3. Informationen ska översändas med hjälp av standardformulär utom i de fall som avses i artikel 50 och i särskilda fall då de respektive behöriga myndigheterna anser andra säkra medel vara lämpligare och enas om att använda dem.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta standardformulär. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼B

Artikel 14

1. Följande ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2:

- a) De exakta kategorierna av information som är föremål för automatiskt utbyte.
- b) Hur ofta det automatiska informationsutbytet av varje kategori ska äga rum.
- c) De praktiska formerna för det automatiska informationsutbytet.

En medlemsstat får avstå från att delta i det automatiska informationsutbytet för en eller flera kategorier om inhämtandet av information för ett sådant utbyte skulle kräva att nya ålägganden införs för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller skulle ålägga medlemsstaterna en oproportionerlig administrativ börda.

Resultaten av det automatiska informationsutbytet för varje kategori ska ses över en gång per år av den kommitté som avses i artikel 58.1 för att säkerställa att denna typ av utbyte enbart görs när det är det effektivaste sättet att utbyta information.

▼B

2. Från och med den 1 januari 2015 ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat delta i ett automatiskt informationsutbyte så att konsumtionsmedlemsstaterna kan fastställa om de beskattningsbara personer som inte är etablerade inom dess territorium på ett korrekt sätt deklarerar och betalar den mervärdesskatt som läggs på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, oavsett om de beskattningsbara personerna utnyttjar eller väljer att inte utnyttja den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG. Etableringsmedlemsstaten ska informera konsumtionsmedlemsstaten om eventuella avvikelser som den får kännedom om.

Artikel 15

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater spontant lämna all information enligt artikel 13.1, som inte har lämnats i enlighet med det automatiska informationsutbyte som anges i artikel 14, som de har kännedom om och som de anser kan vara användbar för dessa behöriga myndigheter.

KAPITEL IV

ÅTERKOPPLING*Artikel 16*

Om en behörig myndighet lämnar information i enlighet med artikel 7 eller 15 kan den begära att den behöriga myndighet som tog emot informationen ger återkoppling om den mottagna informationen. Om en sådan begäran görs ska den behöriga myndighet som tog emot informationen, utan att det påverkar de bestämmelser om skattesekretess och uppgiftsskydd som tillämpas i dess medlemsstat, ge återkoppling så snart som möjligt, förutsatt att detta inte medför en oproportionerlig administrativ börda för den. De praktiska formerna för detta ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV SÄRSKILD INFORMATION*Artikel 17*

1. Varje medlemsstat ska i ett elektroniskt system lagra följande information:

- a) Information som den inhämtar enligt avdelning XI kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.
- b) Uppgifter om identitet, verksamhet, rättslig form och adress avseende personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt, som inhämtas enligt artikel 213 i direktiv 2006/112/EG, samt datum för när detta nummer tilldelades.
- c) Uppgifter om de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats som blivit ogiltiga, och de datum då dessa nummer blev ogiltiga.

▼ B

- d) Information som den inhämtar enligt artiklarna 360, 361, 364 och 365 i direktiv 2006/112/EG samt, från och med den 1 januari 2015, information som inhämtats enligt artiklarna 369c, 369f och 369g i det direktivet.

▼ M2

- f) Information som den inhämtar enligt artikel 143.2 a och b i direktiv 2006/112/EG samt ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, varupriset och nettovikten.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 a–f i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa dataelementen i den information som avses i punkt 1 f i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼ B*Artikel 18*

För att den information som avses i artikel 17 ska kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, ska informationen finnas tillgänglig i minst fem år efter utgången av det första kalenderår under vilket tillgång till informationen ska ges.

Artikel 19

Medlemsstaterna ska säkerställa att den information som de förfogar över i det elektroniska system som avses i artikel 17 är aktuell, komplett och korrekt.

Kriterier för att avgöra vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

Artikel 20

1. Den information som avses i artikel 17 ska utan dröjsmål föras in i det elektroniska systemet.

2. Med avvikelse från punkt 1 ska den information som avses i artikel 17.1 a föras in i det elektroniska systemet senast en månad efter utgången av den period som informationen hänför sig till.

3. Med avvikelse från punkterna 1 och 2 ska information som korrigeras eller läggs till i det elektroniska systemet enligt artikel 19 föras in senast månaden efter den period under vilken den inhämtades.

▼ B*Artikel 21*

1. Varje medlemsstat ska bevilja de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater automatiserad åtkomst till den information som lagras enligt artikel 17.

▼ M2

1a. Varje medlemsstat ska bevilja de tjänstemän som kontrollerar de krav som föreskrivs i artikel 143.2 i direktiv 2006/112/EG åtkomst till den information som avses i artikel 17.1 a–c i denna förordning för vilken automatiserad åtkomst har beviljats av de övriga medlemsstaterna.

▼ B

2. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 a ska åtminstone följande uppgifter vara tillgängliga

- a) de registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen,
- b) det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor och det sammanlagda värdet av allt gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt som avses i led a från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen,

▼ M3

c) registreringsnummer för mervärdesskatt för de personer som har utfört de varuleveranser och det tillhandahållande av tjänster som avses i led b, och registreringsnumren för mervärdesskatt för de personer som lämnat in uppgifter i enlighet med artikel 262.2 i direktiv 2006/112/EG om de personer som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt i enlighet med led a,

▼ B

d) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a,

▼ M3

e) det sammanlagda värdet av de levererade varor och tillhandahållna tjänster som avses i led b från varje person som avses i led c till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat och för varje person som lämnat in uppgifter i enlighet med artikel 262.2 i direktiv 2006/112/EG, dennes registreringsnummer för mervärdesskatt och de uppgifter som denne lämnat in om varje person som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt av en annan medlemsstat, på följande villkor:

▼ M2

- i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller ha till syfte att upptäcka bedrägerier.
- ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

▼ M2

▼ B

Det värde som avses i led b, d och e ska anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till de perioder för inlämnande av sammanställningar som gäller för varje enskild beskattningsbar person och som upprättas i enlighet med artikel 263 i direktiv 2006/112/EG.

▼ M2

2a. Vad gäller den information som avses i artikel 17.1 f ska följande uppgifter vara tillgängliga:

- a) Registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen.
- b) Registreringsnummer för mervärdesskatt för importören eller dennes skatteombud som levererar varorna till personer som tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a i den här punkten.
- c) Uppgift om ursprungsland, destinationsland, varukod, det totala beloppet och nettovikten av de importerade varor som åtföljs av en unionsintern leverans av varor från varje person som avses i led b i den här punkten till varje person som har tilldelats ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt led a i den här punkten.
- d) Uppgift om ursprungsland, destinationsland, varukod, valuta, det totala beloppet, växelkurser, varupriset och nettovikten av de importerade varor som åtföljs av en unionsintern leverans av varor från varje person enligt led b i den här punkten till varje person som har ett registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av en annan medlemsstat enligt följande villkor:
 - i) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt bedrägeri eller ha till syfte att upptäcka bedrägerier.
 - ii) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

De värden som avses i första stycket leden c och d ska uttryckas i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till varje vara i den tulldeklaration som lämnats.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkterna 2 e och 2a d i denna artikel för att den informationslämnande medlemsstaten ska kunna identifiera den sambandstjänsteman för Eurofisc som har tillgång till informationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼ M2*Artikel 21a*

1. Varje medlemsstat ska bevilja den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat automatiserad åtkomst till följande information avseende nationella fordonsregistreringar:

- a) identifieringsuppgifter om fordon,
- b) identifieringsuppgifter om fordonsägare och fordonsinnehavare i vars namn fordonet är registrerat, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där registreringen sker.

2. Åtkomst till den information som avses i punkt 1 ska beviljas på följande villkor:

- a) Åtkomsten ska ha samband med en utredning av misstänkt mervärdesskattebedrägeri eller ha till syfte att upptäcka mervärdesskattebedrägeri.
- b) Åtkomsten ska ske genom en sambandstjänsteman för Eurofisc, enligt artikel 36.1, som har en personlig användaridentitet för det elektroniska system som ger tillgång till denna information.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa dataelementen och de tekniska detaljerna för den automatiserade förfrågan om den information som avses i punkt 1 i denna artikel och de praktiska formerna vad gäller villkoren enligt punkt 2 i denna artikel för att den informationslämnande medlemsstaten ska kunna identifiera den sambandstjänsteman för Eurofisc som har tillgång till informationen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼ B*Artikel 22*

1. För att kunna ge rimliga garantier till skatteförvaltningarna för kvaliteten och tillförlitligheten hos de uppgifter som finns tillgängliga i det elektroniska system som avses i artikel 17 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de uppgifter som tillhandahålls av beskattningsbara personer och icke beskattningsbara juridiska personer i syfte att bli registrerade till mervärdesskatt i enlighet med artikel 214 i direktiv 2006/112/EG är fullständiga och tillförlitliga.

Medlemsstaterna ska genomföra förfaranden för kontroll av dessa uppgifter utifrån resultatet av deras riskbedömning. Kontrollerna ska i princip genomföras före registreringen till mervärdesskatt eller, om endast preliminära kontroller görs före en sådan registrering, senast sex månader efter en sådan registrering.

▼B

2. Medlemsstaterna ska informera den kommitté som avses i artikel 58.1 om de åtgärder som vidtagits på nationell nivå för att säkerställa informationens kvalitet och tillförlitlighet i enlighet med punkt 1.

Artikel 23

Medlemsstaterna ska säkerställa att registreringsnumret för mervärdesskatt, som avses i artikel 214 i direktiv 2006/112/EG, visas som ogiltigt i det elektroniska system som avses i artikel 17, åtminstone vid följande omständigheter:

- a) Om personer som är registrerade till mervärdesskatt har förklarat att deras ekonomiska verksamhet, i enlighet med artikel 9 i direktiv 2006/112/EG, har upphört eller om den behöriga skatteförvaltningen anser att de har upphört med sådan verksamhet. Skatteförvaltningen får i synnerhet utgå från att en person har upphört med sin ekonomiska verksamhet om personen, trots sin skyldighet att göra det, inte har lämnat in några mervärdesskattedeklarationer och periodiska sammanställningar för ett år efter det att tidsfristen för inlämnande av den första uteblivna deklARATIONEN eller sammanställningen har löpt ut. Personen ska ha rätt att på annat sätt styrka att ekonomisk verksamhet bedrivs.
- b) Om personer har lämnat falska uppgifter för att bli registrerade till mervärdesskatt eller har underlåtit att anmäla ändring av sina uppgifter, och skatteförvaltningen skulle ha vägrat registrering till mervärdesskatt eller dragit tillbaka registreringsnumret för mervärdesskatt om den haft kännedom om detta.

▼M2*Artikel 24*

Om medlemsstaternas behöriga myndigheter utbyter information på elektronisk väg för de ändamål som avses i artiklarna 17–21a, ska de vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa överensstämmelse med artikel 55.

Medlemsstaterna ska ansvara för all den utveckling av sina system som krävs för att informationen ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet eller något annat liknande säkert nätverk som används för att utbyta den information som avses i artikel 21a på elektronisk väg.

▼B

KAPITEL VI

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING*Artikel 25*

På anmodan av den begärande myndigheten ska den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de behöriga myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

▼B*Artikel 26*

I en begäran om delgivning, som ska innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges, ska namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 27

Den tillfrågade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

KAPITEL VII

▼M2

NÄRVARO VID DE ADMINISTRATIVA MYNDIGHETERNA OCH VID ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR OCH ADMINISTRATIVA UTREDNINGAR SOM GENOMFÖRS GEMENSAMT

▼B*Artikel 28*

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten närvara, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, vid kontoren tillhörande de administrativa myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten, eller på en annan plats, där dessa myndigheter utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1, närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten ska genomföra sådana administrativa utredningar. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom förmedling av tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

▼M2

2a. Genom överenskommelse mellan de begärande myndigheterna och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av de begärande myndigheterna, i syfte att inhämta och utbyta sådan information som avses i artikel 1, delta i de administrativa utredningar som utförs på den tillfrågade medlemsstatens territorium. Tjänstemännen i den tillfrågade och den begärande myndigheten ska gemensamt genomföra sådana administrativa utredningar och dessa utredningar ska genomföras med ledning av och i enlighet med lagstiftningen i den tillfrågade medlemsstaten. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska få tillträde

▼ M2

till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som den tillfrågade myndighetens tjänstemän och, i den utsträckning det är tillåtet enligt den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning, ha möjlighet att ställa frågor till beskattningsbara personer.

När det är tillåtet enligt den tillfrågade medlemsstatens lagstiftning ska tjänstemännen från de begärande medlemsstaterna utöva samma kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen från den tillfrågade medlemsstaten.

Tjänstemännen från den begärande myndigheten får utöva sina kontrollbefogenheter i det enda syftet att utföra den administrativa utredningen.

Genom överenskommelse mellan de begärande myndigheterna och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den tillfrågade myndigheten, får de medverkande myndigheterna utarbeta en gemensam utredningsrapport.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1, 2 och 2a ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

▼ B

KAPITEL VIII

SAMTIDIGA KONTROLLER

Artikel 29

Medlemsstaterna får komma överens om att utföra samtidiga kontroller när de anser att sådana kontroller är mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 30

1. En medlemsstat ska självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat ska underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den ska i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den ska ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.

2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tar emot förslaget om samtidig kontroll ska bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten, i princip senast två veckor efter den dag då förslaget togs emot men senast efter en månad.

3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna ska utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

▼B

KAPITEL IX

INFORMATION OM BESKATTNINGSBARA PERSONER

Artikel 31

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster samt icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg, särskilt sådana som avses i bilaga II till direktiv 2006/112/EG, har möjlighet att för dessa typer av transaktioner få en elektronisk bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person liksom dennes namn och adress. Denna information ska motsvara de uppgifter som avses i artikel 17.

2. Varje medlemsstat ska, i enlighet med sina nationella bestämmelser om uppgiftsskydd, på elektronisk väg bekräfta namnet på och adressen till den person till vilken registreringsnumret för mervärdesskatt har utfärdats.

3. Under den period som föreskrivs i artikel 357 i direktiv 2006/112/EG ska punkt 1 i den här artikeln inte gälla icke etablerade beskattningsbara personer som tillhandahåller telekommunikationstjänster och radio- och televisionstjänster.

Artikel 32

1. Kommissionen ska, på grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna, på sin webbplats offentliggöra närmare uppgifter om de bestämmelser som godkänts av de olika medlemsstater som genomför avdelning XI kapitel 3 i direktiv 2006/112/EG.

2. Närmare uppgifter om vilken information som ska lämnas och hur den ska tillhandahållas ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

KAPITEL X

EUROFISC

*Artikel 33***▼M2**

1. Genom detta kapitel upprättas ett nätverk för snabbt utbyte, behandling och analys av riktad information om gränsöverskridande bedrägerier mellan medlemsstaterna och för samordning av eventuella uppföljningsåtgärder (nedan kallat *Eurofisc*) som ska främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

▼B

2. Inom ramen för Eurofisc ska medlemsstaterna

a) inrätta en multilateral mekanism för tidig varning i kampen mot mervärdesskattebedrägeri.

▼ M2

- b) Utföra och samordna det snabba multilaterala utbytet och gemensam behandling och analys av riktad information om gränsöverskridande bedrägerier inom de områden där Eurofisc bedriver sin verksamhet (nedan kallade *Eurofiscs verksamhetsområden*).
- c) Samordna de insatser som görs av Eurofiscs sambandstjänstemän enligt artikel 36.1 i de deltagande medlemsstaterna i samband med mottagna varningar och uppgifter.
- d) Samordna deltagande medlemsstaters administrativa utredningar av bedrägerier som konstaterats av Eurofiscs sambandstjänstemän enligt artikel 36.1 utan befogenhet att kräva att medlemsstaterna ska genomföra administrativa utredningar.

▼ B*Artikel 34*

1. Medlemsstaterna ska själva välja i vilka av Eurofiscs verksamhetsområden som de vill delta och får också besluta att avsluta sitt deltagande i något av dessa verksamhetsområden.

▼ M2

2. De medlemsstater som har valt att delta i ett verksamhetsområde inom Eurofisc ska aktivt medverka i det multilaterala utbytet och den gemensamma behandlingen och analysen av riktad information om gränsöverskridande bedrägerier mellan samtliga deltagande medlemsstater och i samordningen av uppföljningsåtgärder.

▼ B

3. Informationsutbytet ska omfattas av sekretess i enlighet med artikel 55.

▼ M2*Artikel 35*

Eurofisc ska få tekniskt och logistiskt stöd från kommissionen. Kommissionen ska inte ha tillgång till den information enligt artikel 1 som kan utbytas inom Eurofisc, utom under de omständigheter som anges i artikel 55.2.

▼ B*Artikel 36*

1. De behöriga myndigheterna i varje medlemsstat ska utse minst en sambandstjänsteman för Eurofisc. Eurofiscs sambandstjänstemän ska vara behöriga tjänstemän i den mening som avses i artikel 2.1 c och utföra de uppgifter som avses i artikel 33.2. De ska fortsätta att enbart vara underordnade sina nationella administrationer.

▼ M2

- 1a. Medlemsstaternas sambandstjänstemän ska för en begränsad tidsperiod utse en ordförande bland Eurofiscs sambandstjänstemän.

Medlemsstaternas sambandstjänstemän ska

▼ M2

- a) enas om att fastställa och avsluta Eurofiscs verksamhetsområden,
- b) granska alla frågor som rör Eurofiscs operativa funktion,
- c) minst en gång om året bedöma effektiviteten och ändamålsenligheten i Eurofiscs verksamhet,
- d) godkänna den årliga rapport som avses i artikel 37.

2. Sambandstjänstemännen i de medlemsstater som deltar i ett särskilt verksamhetsområde i Eurofisc (nedan kallade *deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc*) ska för en begränsad tidsperiod utse en verksamhetssamordnare bland de deltagande sambandstjänstemännen.

Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska

- a) sammanställa den information som tagits emot från de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc enligt överenskommelse mellan verksamhetsområdessamordnarna och göra den tillgänglig för andra deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc; denna information ska utbytas på elektronisk väg,
- b) säkerställa att den information som tagits emot från de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc behandlas och analyseras tillsammans med relevant riktad information om gränsöverskridande bedrägerier som meddelats eller erhållits i enlighet med denna förordning, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc,
- c) ge återkoppling till alla deltagande sambandstjänstemän för Eurofisc,
- d) lägga fram en årsrapport om verksamheten inom verksamhetsområdet till medlemsstaternas sambandstjänstemän.

3. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc får begära relevant information från Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). I detta syfte och i enlighet med vad som överenskommit mellan deltagarna i verksamhetsområdet får de sända dem så mycket information som är nödvändig för att få tillgång till den begärda informationen.

4. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska göra den information som tas emot från Europol och Olaf tillgänglig för de andra deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc; denna information ska utbytas på elektronisk väg.

5. Verksamhetsområdessamordnarna för Eurofisc ska också säkerställa att den information som tagits emot från Europol och Olaf behandlas och analyseras tillsammans med relevant riktad information som meddelats eller erhållits i enlighet med denna förordning, enligt överenskommelse mellan deltagarna i verksamhetsområdet, och göra resultaten tillgängliga för de deltagande sambandstjänstemännen för Eurofisc.

▼ M2*Artikel 37*

Ordföranden i Eurofisc ska lägga fram en årsrapport över verksamheten för varje verksamhetsområde för den kommitté som anges i artikel 58.1.

Kommissionen ska genom genomförandeakter anta förfarandena för Eurofisc. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 58.2.

▼ B

KAPITEL XI

BESTÄMMELSER AVSEENDE DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA ENLIGT AVDELNING XII KAPITEL 6 I DIREKTIV 2006/112/EG*AVSNITT 1**Gällande bestämmelser till och med den 31 december 2014**Artikel 38*

Följande bestämmelser ska gälla för den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG. Definitionerna i artikel 358 i det direktivet ska också gälla för detta kapitel.

Artikel 39

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret.

Artikel 40

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artikel 365 i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

▼B

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklarationen mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklarerationer ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information ska överföras ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

Artikel 41

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 42

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 41.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av normalskattesatsen.

*AVSNITT 2****Gällande bestämmelser från och med den 1 januari 2015****Artikel 43*

Följande bestämmelser ska gälla för de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 44

1. Informationen enligt artikel 361 i direktiv 2006/112/EG från den beskattningsbara person som inte är etablerad i gemenskapen till identifieringsmedlemsstaten om när dennes verksamhet inleds ska lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken informationen lämnades in av den beskattningsbara personen som inte är etablerad i gemenskapen. Liknande uppgifter för identifieringen av den beskattningsbara person som tillämpar den särskilda ordningen enligt artikel 369b i direktiv 2006/112/EG ska överföras till de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter inom tio dagar från utgången av den månad då den beskattningsbara personen har förklarat att den beskattningsbara verksamheten enligt denna ordning inleds. På samma sätt ska de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade registreringsnummer.

De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en beskattningsbar person som inte är etablerad i gemenskapen eller en beskattningsbar person som inte är etablerad i konsumtionsmedlemsstaten har uteslutits från den särskilda ordningen.

Artikel 45

1. Deklarationen med de uppgifter som anges i artiklarna 365 och 369g i direktiv 2006/112/EG ska inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning.

2. Identifieringsmedlemsstaten ska överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda konsumtionsmedlemsstaten inom tio dagar efter utgången av den månad under vilken deklARATIONEN inkom. Den information som föreskrivs i artikel 369g andra stycket i direktiv 2006/112/EG ska också skickas in till den behöriga myndigheten i den berörda etableringsmedlemsstaten. De medlemsstater som begärt att skattedeklarationen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro med hjälp av den växelkurs som gäller den sista dagen i beskattningsperioden. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljer som gäller för överföringen av denna information ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att koppla varje inbetalning till den relevanta kvartalsdeklarationen.

▼B*Artikel 46*

1. Identifieringsmedlemsstaten ska se till att det belopp som de icke etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som ska erhålla betalningen. De medlemsstater som har begärt att betalningen ska göras i en annan nationell valuta än euro ska räkna om beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för beskattningsperiodens sista dag. Omräkningen ska göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen ska ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

2. Om den icke etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, ska identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som ska betalas i varje medlemsstat. Identifieringsmedlemsstaten ska på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

3. När det gäller de betalningar som ska överföras till konsumtionsmedlemsstaten i enlighet med den särskilda ordning som föreskrivs i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 3 i direktiv 2006/112/EG, ska identifieringsmedlemsstaten ha rätt att behålla följande andel av de belopp som avses i punkterna 1 och 2 i den här artikeln:

- a) 1 januari 2015–31 december 2016: 30 %.
- b) 1 januari 2017–31 december 2018: 15 %.
- c) Från och med den 1 januari 2019: 0 %.

Artikel 47

Medlemsstaterna ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 46.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av den skattesats som ska tillämpas på tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg.

KAPITEL XII

UTBYTE OCH BEVARANDE AV INFORMATION INOM RAMEN FÖR FÖRFARANDET FÖR ÅTERBETALNING AV MERVÄRDESSKATT TILL BESKATTNINGSBARA PERSONER SOM INTE ÄR ETABLERADE I DEN ÅTERBETALANDE MEDLEMSSTATEN MEN I EN ANNAN MEDLEMSSTAT*Artikel 48*

1. När den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten tar emot en ansökan om återbetalning av mervärdesskatt enligt artikel 5 i

▼ B

direktiv 2008/9/EG ska den, om artikel 18 i det direktivet inte är tillämplig, på elektronisk väg inom 15 kalenderdagar efter det att ansökan inkommit vidarebefordra ansökan till de behöriga myndigheterna i varje berörd återbetalande medlemsstat och på så sätt bekräfta att sökanden i den mening som avses i artikel 2.5 i direktiv 2008/9/EG är en i mervärdesskattehänseende beskattningsbar person samt att det registreringsnummer för mervärdesskatt eller skatteregistreringsnummer som denna person har uppgitt är giltigt för återbetalningsperioden.

▼ M2

När etableringsmedlemsstaten får kännedom om att en beskattningsbar person som ansöker om återbetalning av mervärdesskatt i enlighet med artikel 5 i direktiv 2008/9/EG har skatteskulder i den etableringsmedlemsstaten, får den begära att den beskattningsbara personen godkänner överföringen av återbetalning av mervärdesskatt direkt till denna medlemsstat för att fullgöra de utestående skatteskulderna. Om den beskattningsbara personen samtycker till denna överföring ska etableringsmedlemsstaten informera den återbetalande medlemsstaten om det belopp för vilket godkännandet har erhållits och den återbetalande medlemsstaten ska på den beskattningsbara personens vägnar överföra detta belopp till etableringsmedlemsstaten. Etableringsmedlemsstaten ska informera den beskattningsbara personen om huruvida det överförda beloppet är ett fullständigt eller delvist fullgörande av skatteskulden i enlighet med dess nationella lagstiftning och administrativa förfaranden. Överföringen av mervärdesskatteåterbetalningen till etableringsmedlemsstaten ska däremot inte påverka återbetalningsmedlemsstatens rätt att återkräva de skulder som den beskattningsbara personen har i den sistnämnda medlemsstaten.

Om skatteskulderna i etableringsmedlemsstaten bestrids, kan överföringen av återbetalningsbeloppen hållas inne av etableringsmedlemsstaten, med den beskattningsbara personens godkännande, under förutsättning att en effektiv rättslig prövning säkerställs i den medlemsstaten.

▼ B

2. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg delge de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater alla uppgifter som dessa anger i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 2008/9/EG. De närmare tekniska specifikationerna, däribland ett gängse elektroniskt meddelande, genom vilka dessa uppgifter ska överföras, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

3. De behöriga myndigheterna i varje återbetalande medlemsstat ska på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om de önskar utnyttja den möjlighet som avses i artikel 11 i direktiv 2008/9/EG att av sökanden begära att denne lämnar en redogörelse för sin affärsverksamhet med hjälp av harmoniserade koder.

De i första stycket nämnda harmoniserade koderna ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2 i denna förordning på grundval av den Nace-klassificering som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 393, 30.12.2006, s. 1.

▼ B

KAPITEL XIII

▼ M2**FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN OCH UNIONENS ÖVRIGA
INSTITUTIONER, ORGAN OCH BYRÅER****▼ B***Artikel 49*

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen ska sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna ska ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

▼ M2

2a. Medlemsstaterna får meddela Olaf relevant information för att göra det möjligt för den att överväga lämpliga åtgärder i enlighet med sitt mandat. Om denna information mottogs från en annan medlemsstat, får denna medlemsstat begära att överlämnandet av information förutsätter att den har gett sitt samtycke i förväg.

▼ B

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Medlemsstaterna ska överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.

4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt systemet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundragande och skatteflykt.

5. Kommissionen ska vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

6. Vid behov och som ett komplement till andra bestämmelser i denna förordning ska kommissionen till de behöriga myndigheterna i varje medlemsstat överföra information som kan vara användbar i kampen mot mervärdesskattebedrägeri så snart sådan information är tillgänglig.

7. Kommissionen kan, på anmodan av en medlemsstat, ge tillgång till expertis, tekniskt eller logistiskt stöd eller annat stöd för att förverkliga målen i denna förordning.

KAPITEL XIV

FÖRBINDELSER MED TREDJELAND*Artikel 50*

1. När ett tredjeland lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredjeland.

▼B

2. De behöriga myndigheterna får, i överensstämmelse med sina nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredjeland, överföra den information som erhållits i enlighet med denna förordning till ett tredjeland, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som informationen kommer ifrån har samtyckt till överföringen.
- b) Det berörda tredjelandet har förbundit sig att erbjuda det samarbete som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattelagstiftningen.

KAPITEL XV

VILLKOR FÖR INFORMATIONsutBYTET

Artikel 51

1. Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning ska så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

2. Om en begäran inte i sin helhet har lämnats in genom det elektroniska system som anges i punkt 1 ska den tillfrågade myndigheten utan dröjsmål bekräfta mottagandet av begäran på elektronisk väg och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Om en myndighet har mottagit en begäran eller information som den inte är den avsedda mottagaren för, ska den utan dröjsmål skicka ett meddelande på elektronisk väg till avsändaren och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

Artikel 52

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 53

Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytessystem som behövs för det informationsutbyte som anges är funktionsdugliga. Ett avtal om service-nivå, vilket ska sörja för den tekniska kvaliteten och omfattningen av de tjänster som kommissionen och medlemsstaterna ska tillhandahålla för att dessa kommunikations- och informationsutbytessystem ska fungera, ska fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2. Kommissionen ska ansvara för den eventuella utveckling av CCN/CSI-nätet som behövs för att denna information ska kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna ska ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information ska kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI-nätet.

▼B

Medlemsstaterna ska avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden.

Artikel 54

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat ska ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

- a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,
- b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

2. Denna förordning ska inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information om ett specifikt fall, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en tillfrågad medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den begärande medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen ska av den tillfrågade medlemsstaten underrättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot allmän ordning.

5. Punkterna 2, 3 och 4 får inte under några omständigheter tolkas som att de tillåter att en medlemsstats tillfrågade myndighet vägrar att lämna uppgifter om en person som är registrerad till mervärdesskatt i den begärande myndighetens medlemsstat enbart på grund av att dessa uppgifter innehas av en bank, ett annat finansiellt institut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att uppgifterna rör ägarintressen i en juridisk person.

6. Den tillfrågade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

7. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 58.2.

▼B*Artikel 55*

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls eller inhämtas vid tillämpning av denna förordning, inbegripet all information som varit tillgänglig för en tjänsteman under de omständigheter som föreskrivs i kapitlen VII, VIII och X liksom i de fall som avses i punkt 2, ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för unionens organ. Sådan information får endast användas under de omständigheter som föreskrivs i denna förordning.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beräkningsgrunden eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beräkningsgrunden.

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 2008/55/EG av den 26 maj 2008 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽¹⁾.

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

▼M2

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av de elektroniska system som förvaltas av kommissionen och som medlemsstaterna använder för att genomföra denna förordning.

▼B

3. Med avvikelse från punkt 1 ska den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten ska i förväg informeras om detta. Den tillfrågade myndigheten får ställa upp som villkor för överlämnande av information till en tredje part att den har givit sitt samtycke i förväg.

⁽¹⁾ EUT L 150, 10.6.2008, s. 28.

▼ **M2**

5. Lagring, behandling eller utbyte av information enligt denna förordning ska omfattas av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ och (EG) nr 45/2001 ⁽²⁾. Medlemsstaterna ska emellertid, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artiklarna 12–15, 17, 21 och 22 i förordning (EU) 2016/679. Dessa begränsningar ska inskränkas till vad som är absolut nödvändigt för att skydda de intressen som avses i artikel 23.1 e i den förordningen, i synnerhet i syfte att

- a) göra det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att utföra sina uppgifter vid tillämpningen av denna förordning på ett korrekt sätt, eller
- b) undvika att hindra officiella eller rättsliga utredningar, analyser, undersökningar eller förfaranden vid tillämpningen av denna förordning och i syfte att säkerställa att förebyggande, utredning och upptäckt av skatteundandragande och skattebedrägeri inte äventyras.

Behandling och lagring av uppgifter enligt denna förordning ska utföras endast för de ändamål som anges i artikel 1.1 i denna förordning, och uppgifterna får inte behandlas ytterligare på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. Behandling av personuppgifter på grundval av denna förordning för något annat ändamål, exempelvis kommersiella ändamål, ska vara förbjudet. Lagringstiden för dessa uppgifter ska begränsas i den mån detta är nödvändigt för att uppnå dessa ändamål. Lagringstiden för den information som avses i artikel 17 i denna förordning ska fastställas enligt de preskriptionsfrister som föreskrivs i den berörda medlemsstatens lagstiftning men får inte överskrida tio år.

▼ **B***Artikel 56*

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

Artikel 57

1. Vid tillämpning av denna förordning ska medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

▼ B

- a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter,
 - b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som getts be-
myndigande för denna samordning,
 - c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna
förordning fungerar på ett smidigt sätt.
2. Kommissionen ska snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebe-
fordra all information som den tar emot och som den har möjlighet att
tillhandahålla.

KAPITEL XVI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 58

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för administ-
rativt samarbete.

▼ M2

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i Europaparlamen-
tets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ⁽¹⁾ tillämpas.

▼ B*Artikel 59*

1. Senast den 1 november 2013, och därefter vart femte år, ska kom-
missionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om
tillämpningen av denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till alla
bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som
omfattas av denna förordning.

Artikel 60

1. Denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfat-
tande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra
rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.
2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor
inom de områden som omfattas av denna förordning, särskilt enligt
artikel 11, utom när det gäller enskilda fall, ska de utan dröjsmål under-
rätta kommissionen om detta. Kommissionen ska i sin tur underrätta de
övriga medlemsstaterna.

Artikel 61

Förordning (EG) nr 1798/2003 ska upphöra att gälla från och med den
1 januari 2012. Dock ska artikel 2.1 i den förordningen fortsätta att
gälla till och med dagen för kommissionens offentliggörande av den
förteckning över behöriga myndigheter som avses i artikel 3 i denna
förordning.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av
den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för
medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomföran-
debefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼B

Kapitel V, med undantag av artikel 27.4, i den förordningen ska fortsätta att gälla till och med den 31 december 2012

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 62

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Dock ska artiklarna 33–37 tillämpas från och med den 1 november 2010.

Kapitel V, med undantag av artiklarna 22 och 23, ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

— Artiklarna 38–42 ska tillämpas från och med 1 januari 2012 till och med den 31 december 2014.

— Artiklarna 43–47 ska tillämpas från och med den 1 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼ M2

▼ B

BILAGA II

Upphävd förordning och ändringar av denna i kronologisk ordning

Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 EUT L 264, 15.10.2003, s. 1

Rådets förordning (EG) nr 885/2004 EUT L 168, 1.5.2004, s. 1.

Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 EUT L 363, 20.12.2006, s. 1.

Rådets förordning (EG) nr 143/2008 EUT L 44, 20.2.2008, s. 1

Rådets förordning (EG) nr 37/2009 EUT L 14, 20.1.2009, s. 1

BILAGA III

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 1.1 första och andra styckena	Artikel 1.1 första och andra styckena
Artikel 1.1 tredje stycket	—
Artikel 1.1 fjärde stycket	Artikel 1.4
Artikel 1.2	Artikel 1.3
Artikel 2.1.1	Artikel 3
Artikel 2.1.2	Artikel 2.1 led a
Artikel 2.1.3	Artikel 2.1 led b
Artikel 2.1.4	Artikel 2.1 led c
Artikel 2.1.5	Artikel 2.1 led d
Artikel 2.1.6	Artikel 2.1 led e
Artikel 2.1.7	Artikel 2.1 led f
Artikel 2.1.8	Artikel 2.1 led g
Artikel 2.1.9	Artikel 2.1 led h
Artikel 2.1.10	Artikel 2.1 led i
Artikel 2.1.11	Artikel 2.1 led j
Artikel 2.1.12	Artikel 2.1 led k
Artikel 2.1.13	Artikel 2.1 led l
Artikel 2.1.14	—
Artikel 2.1.15	Artikel 2.1 led m
Artikel 2.1.16	Artikel 2.1 led n
Artikel 2.1.17	—
Artikel 2.1.18	Artikel 2.1 led p
Artikel 2.1.19	Artikel 2.1 led q
Artikel 2.2	Artikel 2.2

▼B

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 3.1	—
Artikel 3.2	Artikel 4.1
Artikel 3.3	Artikel 4.2
Artikel 3.4	Artikel 4.3
Artikel 3.5	Artikel 4.4
Artikel 3.6	Artikel 5
Artikel 3.7	Artikel 6
Artikel 4	—
Artikel 5.1	Artikel 7.1
Artikel 5.2	Artikel 7.2
Artikel 5.3	Till och med den 31 december 2014: Artikel 7.3 Från och med den 1 januari 2015: Ar- tikel 7.4
Artikel 5.4	Artikel 7.5
Artikel 6	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 13	Artikel 30
Artikel 14	Artikel 25
Artikel 15	Artikel 26
Artikel 16	Artikel 27
Artikel 17 första stycket	Artikel 13.1
Artikel 17 andra stycket	Artikel 14.2
Artikel 18	Artikel 14.1 första stycket
Artikel 19	—
Artikel 20	—
Artikel 21	Artikel 14.1 andra stycket

▼B

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 22.1 första stycket	Artikel 17.1 a
Artikel 22.1 andra stycket	Artikel 18
Artikel 22.2	Artikel 19
Artikel 23 första stycket	Artikel 21.2 a och b
Artikel 23 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 24 första stycket punkt 1	Artikel 21.2 c
Artikel 24 första stycket punkt 2	Artikel 21.2 d
Artikel 24 andra stycket	Artikel 21.2 andra stycket
Artikel 25.1	Artikel 20.1
Artikel 25.2	Artikel 20.2
Artikel 25.3	—
Artikel 26	Artikel 24 första stycket
Artikel 27.1	Artikel 17.1 b
Artikel 27.2	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.3	Artikel 17.1 b och artikel 21.1
Artikel 27.4	Artikel 31
Artikel 27.5	Artikel 24
Artikel 28	Till och med den 31 december 2014 artikel 38 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 43
Artikel 29	Till och med den 31 december 2014 artikel 39 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 44
Artikel 30	Till och med den 31 december 2014 artikel 40 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 45
Artikel 31	Artikel 17.1 d
Artikel 32	Till och med den 31 december 2014 artikel 41 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 46

▼B

Förordning (EG) nr 1798/2003	Den här förordningen
Artikel 33	Till och med den 31 december 2014 artikel 42 Från och med den 1 januari 2015 ar- tikel 47
Artikel 34	—
Artikel 34a	Artikel 48
Artikel 35	Artikel 49
Artikel 36	Artikel 50
Artikel 37	Artikel 51.1
Artikel 38	Artikel 52
Artikel 39	Artikel 53
Artikel 40	Artikel 54
Artikel 41	Artikel 55
Artikel 42	Artikel 56
Artikel 43	Artikel 57
Artikel 44	Artikel 58
Artikel 45	Artikel 59
Artikel 46	Artikel 60
Artikel 47	Artikel 61
Artikel 48	Artikel 62